

sinistro se habeant ventriculo, quo in dextro, cur dicunt hic spiritum egressui, & regressui impedimento esse in dextro vero sanguinis. Idem organon simile non videtur sanguinis, & spirituum motus similiter impedire apte posse.

3. Et cum meatus, & vasa sibi invicem respondeant magnitudine, videlicet, vena arteriosa, & arteria venosa; cur unum priuato vsui destinetur, videlicet alendis pulmonibus, alterū publ.co.

4. Et quomodo probabile est (vt notauit Realdus Columbus) tanto sanguine opus esse ad nutritionem pulmonum, cum hac vas, vena videlicet arteriosa, exuperat magnitudine utrumq; ramum distributionis vena caua descendens cruralem.

5. Et (quæso) cum pulmones tam propè sint, & vas tam amplum existat, & ipsi continuo motu, quid est quod dextri ventriculi pulsu opus sit? & quid est quod Natura, gratia alendorum pulmonum, alterum ventriculum cordi adiungere necesse habeat.

Cum dicunt sinistrum ventriculum è pulmonibus, & dextro cordis sinu materiam attrahere, ad spiritus condendos; aërem videlicet & sanguinem, & pariter in aortam spirituosum sanguinem distribuere: & hinc fuligines, videlicet retro per arteriam venalem remitti in pulmones, illinc spiritus in aortam. Quid est quod separationem facit, & quod modo huc illuc spiritus fuligines citra permistionem aut confusionem commeant. Si tricuspidēs mitrales non impediunt egressum fuliginum ad pulmones, quomodo impediunt aëris? Et quomodo semilunares prohibebunt regressum spirituum (subsequente Diastole cordis) ab aorta? Et omnino, quomodo dicunt per arteriam venalem spirituosum sanguinem distribui è ventriculo sinistro in pulmones, nec interim impediunt tricuspidēs? cum affirmarint aërem per idem vas à pulmonibus in ventriculum sinistru ingredi, cuius egressui tricuspidēs illa valvula impedimento esse voluerunt. Deus bone! Quomodo tricuspidēs impediunt aëris egressum, & non sanguinis.

Amplius

Amplius, cum venam arteriosam, vas amplum, magnum cum tunica arterie factum, non nisi priuato, & uni vsui (videl. alendis pulmonibus) destinarint: Cur arteriam venalem vix pari magnitudine cum tunica venæ molli, laxa, pluribus vsibus, tribus, vel quatuor videlicet fabrefactam assueuerant: volunt enim per ipsam aërem è pulmonibus in sinistrum ventriculum permeare: volunt similiter è corde in pulmones fuligines per ipsam remeare: volunt spirituosum sanguinis portionem à corde per ipsam in pulmones ad ipsos refocillandos distribui.

Si fuligines & aërem à corde illas, ad cor hunc per eundem tubulum volunt transmitti: tam cōtrariis motibus, & vsibus unum vas, & unam viam fabricare Natura solita non est, nec videre vsquam contigit.

Si fuligines, si aërem hac via permeare, remeare contendunt, vt per Bronchia pulmonum quare exsecta, vel incisa arteria venosa, neque aërem, neque fuligines reperire in dissectione possumus, & vnde semper refertam crasso sanguine arteriam venosam istam videmus, & nunquam aere; cum in pulmonibus, & aërem remanentem cernimus?

Si quis experimentum Galeni faceret, & canē adhuc viuēti tracheam incideret, & folliis pulmones aere impleret per vim, & distētos ligaret fortiter; Idem mox dissecto pectore multam aeris copiam in pulmonibus vsque ad extimam illorum tunicam inuenerit, sed neq; in arteria venosa, neque in sinistro ventriculo cordis quidquam. Si aërem è pulmonibus, in canē viuente, aut cor attraheret, aut pulmones transmitteret, multo magis hoc experimento id facere deberent. Imo in administratione Anatomica inflatis cadaueris pulmonibus, etiam aërem statim huc ingredi (si illi essent meatus) quis dubitaret? Tam magni vero faciunt hunc vsu arteria venosa, videlicet ad aërem è pulmonibus cordi deferendum: vt Hieronym. Fabr. ab. aq. p. huius vasis causa pulmones factos fuisse, & hanc esse præcipuam pulmonum particulam contendat.

C

Sed